

Pleitnota t.b.v. zitting Raad van Discipline d.d. 10 februari 2014

Inmiddels hebben wij de in het verzetschrift d.d. 22 november 2013 genoemde te verwachten uitspraak van het Hof van Discipline inzake de eerste klachtenprocedure tegen mr. Naus ontvangen. Wij waren niet verbaasd, dat het Hof in een “beoordeling” van amper een half A-viertje de Beslissing van de Raad d.d. 4 maart 2013 heeft bevestigd.

Het niet verbaasd zijn kwam voort uit het feit, dat onze ervaring met het tuchtrecht is, dat de voorzitter en de leden vrijwel uitsluitend en alleen afgaan op hetgeen de betreffende advocaat verkondigt, hoe onjuist en krom zijn of haar verweer ook is, en dat de Raad bovendien niet schroomt wanneer het hem zo uitkomt om feiten te verdraaien, het door ons gestelde en bewezene niet te behandelen, foutieve standpunten in te nemen, wetten verkeerd uit te leggen, etc. etc.

Ook de voorzitter heeft zich in zijn Beslissing d.d. 13 november 2013 terzake de tweede klachtenprocedure aan een dergelijke handelwijze schuldig gemaakt, hetgeen in ons Verzetschrift d.d. 22 november 2013 is te lezen.

Met name is ons opgevallen, dat de Raad blijkens zijn uitspraken de schendingen door de door ons aangeklaagde advocaten van de gedragscodes voor de advocatuur negeert en het zelfs goedkeurt, dat die advocaten vele malen met onwaarheden en soms zelfs pertinente leugens en verzinself wetsartikel 21 Rv. schenden. Dit alles met maar één doel, zijnde de advocaat uit de wind houden en de justitiabele neer te zetten als een hinderlijke querulant, met name wanneer deze burger ernstige zaken heeft te melden.

Deze laatste bewering wordt overtuigend bevestigd in de Beslissing van de voorzitter op onze onderhavige klacht, waarbij wij met name verwijzen naar zijn denigrerende betoog onder punt 4.14, waarop wij overigens reeds uitgebreid hebben gereageerd in het laatste gedeelte van ons Verzetschrift d.d. 22 november 2013.

De in het jaarverslag 2012 van de Raad en het Hof van Discipline onder het kopje 3.1.4 **Aard gegronde klachten** worden zoals geconstateerd kan worden met name klachten gehonoreerd inzake financiële aangelegenheden, het presteren onder de maat en het contact met de cliënt, hetgeen vanzelfsprekend alleen de eigen advocaat kan betreffen en het formuleren van de klachten door de deken. Nergens gaat het over schendingen van de gedragsregels voor de advocatuur, het opzettelijk liegen in de processtukken of in een zitting, het indienen van bewust foutieve berekeningen inzake het gevorderde, etc. etc. , laat staan over het met voorbedachten rade foutief uitleggen van wetsartikelen.

In de jaarverslagen van de Raad en het Hof van Discipline wordt echter wel nadrukkelijk gesteld, dat de cliënt, maar ook de rechter en de officier van justitie erop moeten kunnen vertrouwen dat een advocaat zijn werk goed en integer doet.

Wij zijn oprecht de mening toegedaan, dat wij in onze klachtenbrief d.d. 18 februari 2013 overtuigend bewijs hebben geleverd, dat mr. Naus zich sterk afkeurenswaardig heeft gedragen, hetgeen netjes is uitgedrukt, en dat de voorzittersbeslissing d.d. 13 november 2013 ten gronde onjuist is, hetgeen wij in ons Verzetschrift gemotiveerd hebben aangetoond. Aan dit alles behoeft niets meer te worden toegevoegd.

Gezien onze ervaringen met het Tuchtrecht gaan wij er echter vanuit, dat mr. Naus ook dit keer geen strobreed door de Raad in de weg wordt gelegd en zodoende zijn carrière als malafide advocaat gewoon kan blijven voortzetten en daarin door de Raad bewust wordt gesteund.

Ook de politiek heeft ondanks duidelijke aanwijzingen, dat er iets volkomen mis is betreffende het tuchtrecht inzake de advocatuur en ondanks het voornemen om dienaangaande maatregelen te nemen vrijwel geheel bakzeil gehaald, waarbij het voor burgers volslagen onduidelijk is hoe dat heeft kunnen geschieden.

Uit ervaring kunnen wij stellen dat juist bij zwaarwegende vergrijpen zijdens advocaten het indienen van klachten volslagen nutteloos is en alleen maar heel veel werk, geld en frustratie kost.

Wij hebben dan ook besloten om, hoe de Beslissing van de Raad ook uitvalt, wij in deze zaak in elk geval geen beroep zullen instellen bij het Hof van Discipline. Zolang het tuchtrechtsysteem overduidelijk niet functioneert zullen wij niet meer meewerken aan deze vorm van volksverlakkerij. Er zijn bij ons genoeg zaken bekend van advocaten die zich zodanig ernstig hebben misdragen dat het een verschijning voor de tuchtrechter rechtvaardigt, maar deze zaken zullen wij pas voorleggen op het moment dat het tuchtrechtsysteem grondig is hervormd en wel functioneert.

Wij zijn voornemens in de tussentijd een andere weg te bewandelen en dat is via onze website Vrouwe Justitia in Verval de gehele scheefgroei en abominabele handelwijze van het tuchtrecht aan de kaak te stellen, waarbij wij alle stukken en documenten ter zake de door ons geëntameerde tuchtrechtprocedures en de uitspraken van de Raad en het Hof integraal zullen publiceren en van commentaar zullen voorzien. Ook zullen wij inzake de meest in het oog springende blunders zogenaamde nieuwsbrieven sturen aan geïnteresseerde juristen, journalisten, politici en andere relevante instanties.